

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 57ο - ΤΕΥΧΟΣ 593 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ἀγάπη

Τελεία ἀγάπη

Ἡ ὁ ἀκατάλυτο τῆς ἀγάπης, ἐν συγκρίσει πρὸς τόσα ἄλλα, καλὰ καὶ θαυμάσια, πού ὅμως κάποτε καταργοῦνται, παρουσιάζει στή συνέχεια τοῦ Ὑμνου τῆς ἀγάπης ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Εἶτε δέ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἶτε γλῶσσαι, παύσονται· εἶτε γνῶσις καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους δέ γινώσκωμεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δέ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται» (στ. 8-10). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *Ἡ ἀγάπη ποτέ δέν θά παύσῃ νά ὑπάρχῃ. Οἱ προφητεῖες θά καταργηθοῦν. Οἱ γλῶσσες θά παύσουν. Ἡ γνῶσις θά καταργηθῇ. Ἐν μέρει δέ τώρα γνωρίζουμε, καί ἐν μέρει προφητεύουμε. Ὅταν δέ ἔλθῃ τὸ τέλειο, τότε τὸ μερικό θά καταργηθῇ, ἀφοῦ θά ἔλθῃ ἡ τελεία γνῶσις.*

Τό προφητικό χάρισμα θά καταργηθῇ. Τό ἴδιο καί ἡ γλωσσολαλία, ἀκόμα καί ἡ ἱεραποστολική γλωσσομάθεια. Τό ἴδιο καί ἡ γνῶσις ἡ θρησκευτική θά καταργηθῇ.

Γιατί;

● Ἀνάγκη προφητείας ἔχουμε τώρα, σέ τούτη τή ζωή. Διδασκόμαστε καί πειθόμαστε. Ὅταν ὅλα θά τά βλέπῃς μπροστά σου, τί χρειάζεται ἡ προφητεία (τό κήρυγμα); Ὅπως οἱ πρό Χριστοῦ προφητεῖες καταργήθηκαν, μέ τήν ἐννοια, ὅτι ὁ προφητευόμενος ἦρθε, ὁ Μεσσίας, ἔτσι καί ἡ μετά Χριστόν προφητεία καί διδασκαλία δέν θά χρειάζεται, ἀφοῦ θά βλέπουμε μπροστά μας τά πάντα, στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

● Ἡ ἀγάπη δέν θά καταργηθῇ. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί θά τελειοποιηθῇ. Τότε θά ζοῦμε τήν τελεία ἀγάπη.

● Ὡς πρὸς τή γνῶσι, πού μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅλο καί αὐξάνει, δέν θά καταργηθῇ, ὅπως ἡ προφητεία ἢ καί ἡ ἐλπίδα.

Θά καταργηθῇ ὡς ἀτελής. Θά γίνῃ τελεία.

Θά καταργηθῆ ὡς μερικὴ. Θά γίνῃ ὀλόκληρη.

Ἐάν ἔχουμε τὸ πλῆρωμα, τί χρειάζομαστε τὸ μέρος; «Ἐκ μέρους δὲ γινώσκουμε καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται».

Θαμπός καθρέφτης

Ἄρесьκεται στά παραδείγματα ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἄφθονες οἱ εἰκόνες στήν Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή. Εἰκόνες ἀπὸ τῆ φύσι καὶ ἀπὸ τῆν ἀνθρώπινη ζωῆ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θέλει ὁ Παῦλος νά καθρεφτίσῃ τίς ὑπερκόσμιες ἀλήθειες.

- Χρησιμοποιεῖ τῆν εἰκόνα μέ τὸν καθρέφτη, πού τῆν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν λεῖα μεταλλικὴ ἐπιφάνεια.

- Ἄλλὰ πρὶν ἀπὸ τὸν καθρέφτη χρησιμοποιεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ παιδιοῦ, πού μεγαλώνει καὶ γίνεται ἄντρας:

«Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γάρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη» (Α' Κορ. ιγ' 11-12).

Ἀπόδοσις στήν ἀπιοελληνικὴ:

Ἐάν ἤμουν παιδί, σάν παιδί μιλοῦσα, σάν παιδί σκεπτόμουν, σάν παιδί συλλογιζόμουν. Ἄλλ' ὅταν ἔγινα ἄντρας, κατήργησα τὰ παιδικά. Τώρα, δηλαδή, βλέπουμε σάν μέσα ἀπὸ μεταλλικὸ καθρέφτη, ἀμυδρά, ἐνῶ τότε θά γνωρίσω πρόσωπο μέ πρόσωπο. Τώρα γνωρίζω ἐν μέρει, ἐνῶ τότε θά γνωρίσω πλήρως, ὅπως καὶ ἔχω γνωρισθῆ πλήρως ἀπὸ τὸν Θεό.

- Διαφορετικὰ μιλάει κανεὶς στό παιδί, διαφορετικὰ στόν ὄριμο ἄντρα. Ἡ παροῦσα ζωὴ παρουσιάζεται ὡς νηπιώδης. Ἡ ὀρίμανσις γίνεται, στό πνευματικὸ πεδίο, μέ τῆ χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τὸν προσωπικὸ ἀγῶνα. Ἄλλὰ καὶ

πάλι, τὰ ὅσα ζοῦμε ἐδῶ, ἔστω καὶ ὡς ἄγιοι, καὶ τὰ ὅσα γνωρίζουμε ἐδῶ, ἔστω καὶ ὡς φωτισμένοι θεολόγοι, εἶναι σέ νηπιακὴ κατάστασι ἐν συγκρίσει πρὸς ὅσα θά ζοῦμε καὶ θά γνωρίζουμε ἐκεῖ.

- Τὸ ἴδιο καὶ μέ τῆ θέα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν οὐρανίων πραγμάτων. Τώρα τὰ βλέπουμε ἀμυδρῶς, «δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη».

- * Βλέπουμε, ἀλλὰ θαμπά.

- * Βλέπουμε, ἀλλὰ μέ μικρὴ ὀρατότητα.

- * Βλέπουμε, ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός, ὄχι τὸ πῶς εἶναι ὁ Θεός.

- * Βλέπουμε ὅσα Ἐκεῖνος θέλησε νά μᾶς ἀποκαλύψῃ.

- * Βλέπουμε ὄχι τέλεια, σάν νά εἶμαστε στήν πρωταυγὴ ἢ στό τέλος τοῦ ἡλιοβασιλέματος.

- Τότε θά βλέπουμε «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον» (στ. 12) Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«Ὡσπερ αὐτὸς με ἔγνω πρότερος νῦν, καὶ αὐτὸς μοι ἐπέδραμεν, οὕτως ἐγὼ αὐτῷ ἐπιδραμοῦμαι τότε πολλῶ μειζόνως, ἢ νῦν. Καὶ γάρ ὁ ἐν σκότῳ καθήμενος, ἔως μὲν ἂν μὴ βλέπῃ τὸν ἥλιον, οὐκ αὐτὸς ἐπιτρέχει τῷ κάλλει τῆς ἀκτίνας, ἀλλ' ἐκείνη δείκνυσιν ἐαυτήν, ἐπειδὴν λάμψῃ· ὅταν δὲ αὐτῆς δέξηται τῆν αὐγὴν, τότε καὶ αὐτὸς λοιπὸν διώκει τὸ φῶς» (Ε.Π.Ε. 18α,418).

Μετάφρασις: Ὅπως ἐγὼ δέν γνώρισα τὸν Θεό, ἀλλ' ἐκεῖνος μέ γνώρισε πρῶτος τώρα, καὶ Αὐτὸς ἦλθε σέ μένα, ἔτσι τότε ἐγὼ θά τρέξω σ' Ἐκεῖνον, πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅσο τώρα. Καὶ αὐτὸς, πού βρίσκεται στό σκοτάδι, μέχρις ὅτου δέν βλέπει τὸν ἥλιο, δέν τρέχει αὐτὸς πρὸς τῆν ὀμορφιά τοῦ φωτός, ἀλλὰ τὸ φῶς φανερῶνεται μέ τῆ λάμψι του. Ὅταν ὁμως ὁ ἄνθρωπος δῆ τῆ λαμπρότητα, τότε σπεύδει καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ φῶς.

- Ὅσα μᾶς χρειάζονται γιὰ τῆν πίστι καὶ τῆ σωτηρία μας, τὰ γνωρίζουμε. Μᾶς φώτισε Ἐκεῖνος νά τὰ γνωρίζουμε. Ἄλ-

λωστε πάντοτε ισχύει τό «καθώς ἠδύναντο ἀκούειν» (Μάρκ. δ' 33). Ὁ ἄνθρωπος, καί ὁ χριστιανός καί ὁ καθαρμένος καί ὁ φωτισμένος καί ὁ ἔλλαμπόμενος, ἔχει περιωρισμένη τήν προσληπτική ἱκανότητα, ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνη πού θά ἔχη, ὅταν βρεθῆ ἐκτός χρόνου καί χώρου, ἐκτός τοῦ «σκήνους τοῦ σώματος».

● Δέν ἀγνοοῦμε τόν Θεό, ἀλλά καί δέν Τόν γνωρίζουμε ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς γνωρίζει. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἄγνοοῦμε οὖν, φησί, τόν Θεόν; Ἄπαγε· ἀλλ' ὅτι μὲν ἔστιν, ἴσμεν, τί ποτε δέ ἔστι τήν οὐσίαν, οὐκέτι» (Ε.Π.Ε. 18α, 422).

Μετά φρασις: Ἄγνοοῦμε, λοιπόν, θά πῆ κάποιος, τόν Θεό; Μή γένοιτο! Ἄλλά τό ὅτι μὲν ὑπάρχει, τό γνωρίζουμε, ὅμως τί εἶναι στήν οὐσία, καθόλου δέν γνωρίζουμε.

Μείζων ἢ ἀγάπη

Γιατί, λοιπόν, τόση προσπάθεια γιά ὅσα καταργοῦνται καί τόση ἀδιαφορία γιά τά μένοντα καί αἰώνια; Οἱ ἄνθρωποι δέν ἐπιζητοῦν πνευματικά χαρίσματα. Ἐπιζητοῦν ὑλικά πράγματα καί σαρκικές ἀπολαύσεις. Κυνηγοῦν τά ρέοντα καί κλείνουν τά μάτια τους στό μένοντα.

Καί ἐπειδή ἔχουν καί κάποιο θρησκευτικό κέντρισμα μέσα τους, ἀσχολοῦνται μέ τή θρησκευτική περιέργεια, ὄχι μέ τήν πνευματική ἐνέργεια. Π.χ. δέν θαυμάζουν τό διδακτικό χάρισμα. Τρέχουν, ὅπου ἀκούσουν θαυματουργικά χαρίσματα, ἀληθινά ἢ ψεύτικα, ἢ, ἀκόμα καί ὑποπτα.

Δέν ζηλεύουν τό χάρισμα τῆς διακονίας. Φάχουν γιά χαρίσματα προορατικά, μόνο καί μόνο, γιά νά ἱκανοποιησούν τήν περιέργειά τους. Οἱ ἴδιοι, πού τρέχουν σέ δήθεν «προορατικούς γέροντες», οἱ ἴδιοι πιθανόν νά τρέχουν καί στίς «χαρτορρίχτρες» καί στό «μέντιουμ» καί στούς «ἀστρολόγους».

● Ἄν ὁ Παῦλος οὐσιαστικά παραμερίζη τά καταργούμενα χαρίσματα, γιά

νά προβάλλη τήν ἀγάπη, τί θά ἔπραττε σήμερα; Θά καταργοῦσε τελείως ὄχι ἀπλῶς τά καταργούμενα, ἀλλά τν κάθε εἶδους μαγικό τρόπο θρησκευτικῆς ζωῆς καί θά καλοῦσε σέ ἐπιστράτευσι ἀγάπης.

● Ἡ ἀγάπη εἶναι «μείζων τῶν ἐντολῶν» (Ματθ. κβ' 35. Μάρκ. ιβ' 31). Μεγαλύτερη καί ἀπό τήν πίστι καί ἀπό τήν ἐλπίδα.

«Νυνί δέ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τά τρία ταῦτα· μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη» (Α' Κορ. ιγ' 13).

Ἄποδοσις στήν ἀποελληνική: *Γιά τώρα δέ ισχύουν ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀγάπη, αὐτά τά τρία. Ἀπό αὐτά δέ ἀνώτερη εἶναι ἡ ἀγάπη.*

● Τί εἶναι ἡ πίστις; «Ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἐβρ. ια' 1). Ὅταν, λοιπόν, τά πιστευόμενα σέ τούτη τή ζωῆ, στήν αἰωνιότητα τά βλέπουμε, καί ὅταν τά ἐπιζόμενα στήν παρούσα τά ἀπολαμβάνουμε στή μέλλουσα, τότε ἐκεῖ δέν θά μᾶς χρειάζονται οὔτε ἡ πίστις οὔτε ἡ ἐλπίδα. Ὁ ρόλος τους τελειώνει μόλις κλείνουμε τά μάτια μέ τήν κοίμησί μας.

Ὁ ρόλος τῆς ἀγάπης, τῆς μοναχοκόρης πλέον στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, συνεχίζεται καί αὐξάνει.

● Ἡ ἀγάπη πρώτη.

Ἡ ἀγάπη ἀναγκαία.

Ἡ ἀγάπη σύνδεσμος ὄλων.

Ἡ ἀγάπη συνοδός στό θάνατο.

Ἡ ἀγάπη κρικός τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ ἀγάπη τρόπος θείας ζωῆς.

Πῶς εἶναι δυνατόν νά παρίδουμε τήν ἀγάπη;

Εἶναι εὐκόλη ἡ ἀγάπη;

● Ἄν εἶναι δρόμος, «καθ' ὑπερβολήν ὁδός», ἀπαιτεῖ βάδισμα, πορεία, κόπο, τρέξιμο, ἰδρώτα, ἀσταμάτητο κυνηγητό. Ὅλα ὅμως ἀξίζουν γιά τήν ἀγάπη. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Διώξεως χρεῖα καί δρόμον σφοδροῦτινος ἐπ' αὐτήν· οὕτως ἡμῶν ἀπέπη, καί τοσαῦτα τά ὑποσκελίζοντα τόν ἐκεῖσε δρόμον. Διό καί πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς

σφοδρότητας, ώστε αυτήν καταλαβείν» (Ε.Π.Ε. 18α,424).

Μετάφρασις: Για ν' αποκτήση κανείς την αγάπη χρειάζεται και νά τήν επιδιώξη και νά τρέξη πολύ· τόσο πολύ απομακρύνθηκε από μᾶς και τόσο πολλά είναι αυτά, πού ἐμποδίζουν νά τρέξη κανείς πρὸς αὐτήν. Γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται πολλή ὀρμητικότητα, γιὰ νά τήν ἀποκτήσουμε.

• Ἡ αγάπη εἶναι δρόμος γιὰ ὄλους, ἀφοῦ ὁ Χριστός, ἡ ὁδός, εἶναι γιὰ ὄλους. Δέν εἶναι ὅπως τὰ χαρίσματα, πού ἄλλα δίνονται στοὺς μὲν, ἄλλα στοὺς δέ.

• Ἡ αγάπη εἶναι ὁ συνδετικός κρίκος. Τὰ ἄλλα χαρίσματα διχάζουν. Ἡ αγάπη ἐνώνει. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«Τὰ μὲν χαρίσματα οὐ μόνον αὐτοὺς οὐ συνήγαγεν, ἀλλὰ καὶ ἠνωμένους διέστησεν· αὐτὴ δέ τοὺς δι' ἐκείνων διαστάνας δι' ἑαυτῆς μέλλοι συνάγειν καὶ σώμα ποιεῖν ἓν» (Ε.Π.Ε. 18α,344).

Μετάφρασις: Τὰ μὲν χαρίσματα ὄχι μόνον δέν συνήνωσαν τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, ἀλλὰ, καὶ ἐνῶ ἦσαν ἐνωμένοι, τοὺς διαίρεσαν. Ἐνῶ ἡ αγάπη αὐτοὺς πού χωρίστηκαν λόγω τῶν χαρισμάτων, θά τοὺς συνενώση καὶ θά τοὺς κάνη ἓνα σώμα.

Τὴ γλῶσσα τῆς λατρείας ἡ αγάπη τὴν καθορίζει

Ἡ αγάπη τσιζεται ὡς ἡ πηγὴ καὶ τῆς λατρευτικῆς συνάξεως καὶ ζωῆς. Ἄλλωστε σύναξις σημαίνει αγάπη· κατάργησις τοῦ «ἐγώ» καὶ ἔξαρισις τοῦ «ἐμεῖς»· ἐξάλειψις τοῦ ἀτομισμού καὶ λάμπις τῆς κοινωρίας τοῦ Θεοῦ.

• Ἐπιδιώξις δέν εἶναι νά γίνουμε θεολογικά ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά ἢ προφήτες τῶν μελλόντων γεγονότων.

• Ἐπιδιώξις εἶναι ἡ αγάπη, πού αὐτὴ κάνει τὰ μεγαλύτερα θαύματα. Μετὰ τὸν ὕμνο τῆς αγάπης, στήν ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου τινίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Διώκετε τὴν αγάπην» (ιδ' 1). Ἄποδοσις στήν ἀπλοελληνικὴ: *Νά ἐπιδιώκετε τὴν*

ἀγάπη. Καὶ νά ἐπιθυμῆτε μέ ζῆλο τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος.

• Κινηγᾶμε τὴν αγάπη. Τὴν χρειαζόμαστε ὅπωςδήποτε. Πάση θυσίᾳ θέλουμε νά τὴν κρατήσουμε.

Ἡ αγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς κινηγᾶ, ὅσο κι ἂν τῆς ξεφεύγουμε. Ὁ ψαλμωδός, συγκινημένος ἀπὸ τὸ κινηγητὸ τῆς αγάπης, γιὰ νά μᾶς πιάση καὶ νά μᾶς ἀσφαλίσῃ στήν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ, λέει: «Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου» (Ψαλμ. κβ' 6).

• Ἡ αγάπη εἶναι ὁ στόχος μας. Δύσκολος. Ἐνῶ οἱ χριστιανοὶ τὴν κινηγοῦν ἐπιθυμώντας τὴν, ἄλλοι τὴν κινηγοῦν καταδιώκοντάς τὴν.

Οἱ χριστιανοὶ τὴν ἐπιδιώκουν, ἄλλοι τὴν καταδιώκουν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄλλοι εἶναι μέσα μας. Εἶναι τὰ πάθη μας, ιδίως τῆς φιλαντίας, τῆς ιδιοτελείας, τοῦ ἀτομισμού, τῆς φιλαργυρίας, τῆς καλοπεράσεως.

• Εὐκόλα γλιστράει ἡ αγάπη ἀπὸ τὰ χέρια μας. Τὴ χάνουμε. Τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα στὴ σύναξι, στήν κοινὴν λατρεία, εἶναι νά βοηθᾶ τοὺς πιστοὺς νά μὴ χάσουν τὴν αγάπη.

• Ὅταν ἔχουμε ὡς αγάπη τὴν... Ἀγάπη καὶ ὅταν βασικός κανόνας τῆς λατρευτικῆς μας ζωῆς εἶναι ἡ Ἀγάπη, τότε ἱεραρχοῦμε σωστὰ καὶ τὰ χαρίσματα. Τότε μᾶς ἀρέσουν τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὅσα, δηλαδή, περιέχουν λόγο, προσφορά, οἰκοδομὴ, καλλιέργεια πνευματικῆ. «Ζηλοῦτε δέ τὰ πνευματικὰ, μᾶλλον δέ ἵνα προφητεύητε» (Α' Κορ. ιδ' 1).

• Ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ ὁ λειτουργός, εἶναι διδάσκαλος. Ἀπευθύνεται ὄχι σὲ «κούτσουρα», πού ἔτσι κι ἄλλιῶς στέκουν στήν ἐκκλησία, γιατί «ἔτσι τό βρῆκαν». Ἀπευθύνεται σὲ νοήμονα πρόσωπα. «Ἀνθρώποις λαλεῖ».

• Τρόπος καὶ ὕφος λατρείας καθορίζονται ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπη. «Μείζων» καὶ στὴ λατρεία. Ἰκανὴ νά διώξη κάθε ἐπιδεικτικὸ στοιχεῖο, ὡστε νά οἰκοδομηθῆται ὁ λαός καὶ νά δοξάζεται ὁ Θεός.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

Εὐαγγελικό κήρυγμα - Κυριακή IB' Ματθαίου

Ὁ πλούσιος νεανίσκος

† Μητροπολίτου Νικοπόλεως Μελετίου

1. Κάτι ἄλλο;

Ἦρθαμε στήν Ἐκκλησία γιά νά προσκυνήσουμε τόν Θεό. Καί γιά νά φέρουμε στό νοῦ μας, λίγο πιό βαθειά, λίγο πιό καλά, ὅτι μπροστά στό Θεό εἴμαστε μικροί· καί ὅτι Φῶς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστός καί ὁ λόγος Του. Καί ἔτσι νά προσπαθήσουμε νά κάνουμε κάτι, ὥστε αὐτό νά γίνει μέσα μας **δύναμη γιά τήν αἰώνια ζωή**.

Τό Εὐαγγέλιο μᾶς παρουσιάζει ἕνα πλούσιο νεαρό, πού πήγε στόν Χριστό καί τοῦ εἶπε:

— Διδάσκαλε, τί πρέπει νά κάνω γιά νά κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;

Λίγο-πολύ, αὐτή τήν σκέψη πρέπει νά τήν ἔχουμε ὅλοι. Ὅποιος δέν τήν ἔχει, τί δουλειά ἔχει μέσα στήν Ἐκκλησία; Γιατί ἤρθε; Γιά γούστο; Κανένας δέν ἔρχεται γιά γούστο στήν Ἐκκλησία. Ὅλους μᾶς ἀπασχολεῖ αὐτό τό ἐρώτημα.

«Τί ποιήσας, ζῶν ἰσχύον κληρονομήσω;».

Ὁ Χριστός τοῦ ἀπάντησε:

— Τίς ἐντολές τίς ξέρεις. Τήρησε τίς ἐντολές καί θά πᾶς στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

— Ποιές ἐντολές; ρώτησε ὁ νεαρός.

Ἀπάντησε ὁ Χριστός:

— Μή μοιχεύσεις, μή φονεύσεις, μή κλέψεις, μή ψευδομαρτυρήσεις καί νά τιμᾶς τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου.

— Ὅλα αὐτά τά τηρῶ ἀπό μικρό παιδί. Εἶναι κάτι ἄλλο πού μπορῶ νά κάνω;

Αὐτό πού ρώτησε ἐκεῖνος ὁ νέος ἄνθρωπος εἶναι πολύ σοβαρό. Θέλει νά πει ὅτι, ὅταν κάνουμε δυό-τρία καλά πραγματάκια καί νομίζουμε πώς τά κάνουμε σωστά, δέν πρέπει νά κοιμηθοῦμε πάνω σ' ἕνα μαλακό μαξιλαράκι καί νά σταματήσουμε τήν πνευματική μας προσπάθεια. Γιατί; Γιατί ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μιά ψευτοῦποθεσοῦλα. Εἶναι πάρα πολύ σοβαρό πράγμα. Καί γιά τά σοβαρά πράγματα

πρέπει νά κάνουμε ὅ,τι καλύτερο καί περισσότερο μπορούμε.

Δέν πρέπει νά λέμε δηλαδή:

— Ἐ, καί μιά φορά τό μήνα πηγαίνω στήν Ἐκκλησία. Δέν εἶναι ἄρκετό;

— Ὅχι. Δέν εἶναι ἄρκετό! Πρέπει νά κάνουμε κάτι περισσότερο. Διαφορετικά, πῶς θά φτάσουμε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί πῶς θά ἀξιωθοῦμε νά συμμετέχουμε καί ἐμεῖς στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν εἰς ζῶν ἰσχύον;

2. Ὑπάρχει κάτι πολύ πιό μεγάλο

Ὅταν ρώτησε ὁ νεαρός αὐτή τήν κουβέντα, λέει τό Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστός τόν ἀγάπησε. Αἰσθάνθηκε συμπάθεια γι' αὐτόν.

Ἐρώτημα: Ἐσύ δέν θέλεις νά σέ ἀγαπάει ὁ Χριστός; Δέν θέλεις, ἡ καρδιά Του νά καίει γιά σένα; Ποιός ἄνθρωπος θά ἀπαντήσει «ὄχι»; Ὅλοι τό θέλουμε αὐτό. Καί εἶναι γιά ὅλους πιό γλυκό, ἀπό τό νά μᾶς ἀγαπάει ἡ μάνα μας καί ὁ πατέρας μας.

Πότε ὁ Χριστός μᾶς βλέπει μέ συμπάθεια καί ζεσταίνεται ἡ καρδιά Του γιά μᾶς;

Ὅταν λέμε: «Τί καλύτερο μπορῶ νά κάνω, Χριστέ μου, γιά τή Βασιλεία σου καί γιά τήν αἰώνια ζωή;».

Καί ἐπειδή ὁ Χριστός τό συμπάθησε πολύ τό παιδί, τοῦ εἶπε μιά μεγάλη κουβέντα:

— Ἄφησε αὐτά πού ἔχεις καί ἔλα κοντά Μου νά γίνεις ἀπόστολος. Καί θά κληρονομήσεις αἰώνια ζωή καί αἰώνια δόξα.

Ὁ νεαρός ὅμως ἔκανε πίσω, γιατί εἶχε πολλά. Ἦταν πλούσιος καί εἶχε κολλήσει ἡ καρδιά του στό πλοῦτη του. Ἀπό τί ἔκανε πίσω; Ἀπό τήν μεγαλύτερη δόξα πού μπορούσε νά τόν περιμένει: Νά εἶναι μαζί μέ τόν ἀπόστολο Πέτρο, μέ τόν ἀπόστολο Ἰωάννη, μέ τόν ἀπόστολο Ματθαῖο, μαζί μέ ὅλους τούς ἁγίους ἀποστόλους. Στήριγμα τοῦ κόσμου καί στῦλος τῆς Ἐκκλησίας.

Τί μᾶς λέγει αὐτό τό περιστατικό;

3. Τί διακινδυνεύεις;

Ὅλοι μας θέλουμε νά γίνουμε πλούσιοι. Ἀπλούστατα γιά νά μπορούμε νά φάμε λίγο καλύτερα, νά ντυθοῦμε λίγο καλύτερα, νά διασκεδάσουμε καμμιά φορά λίγο καλύτερα. Νά μή κινδυνεύουμε νά μείνουμε καί στό δρόμο νηστικοί καί γυμνοί. Καί νά μπορούμε νά κάνουμε κάτι καλύτερο καί γιά τὰ παιδιά μας.

Ναί, ἀλλά δέν κάνει νά κολλάει κανεῖς πάνω σ' αὐτά. Αὐτό τό ἄρρωστο κόλλημα στά ἐπίγεια ἀγαθά, αὐτή ἡ «λαίμαργία», θολώνει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καί κάνει τόν ἄνθρωπο νά ἀδιαφορεῖ γιά τήν σχέση του μέ τόν Χριστό καί τήν Βασιλεία Του. Καί ἔτσι νά κινδυνεύει νά χάσει τήν ἀληθινή καί αἰώνια ζωή.

Σέ συμφέρει νά χάσεις τόν Παράδεισο γιά μερικά στρέμματα στή γῆ; Σέ συμφέρει νά χάσεις τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ γιά ἕνα σπίτι; Σέ συμφέρει νά χάσεις τό «μεταφορικό μέσο», πού λέγεται μεσιτεία καί «πτέρυγες» τῶν Ἀγγέλων, γιά ἕνα αὐτοκινητάκι; Σίγουρα δέν σέ συμφέρει. Αὐτά, πού κινδυνεύεις νά χάσεις, εἶναι πολύ μεγάλα. Καί αὐτά, πού δῆθεν ἐξασφαλίζεις ἐδῶ, εἶναι πολύ μικρά.

Καί δέν σέ συμφέρει νά χάσεις τὰ πλούτη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τὰ ὅποια εἶναι τόσο πολλά, τόσο μεγάλα καί τόσο ὁμορφα, ὥστε ὁ ἀπόστολος Παῦλος (πού τὰ γεύθηκε πρὶν μαρτυρήσει) νά λέει: «Μάτι ἀνθρώπου δέν τὰ εἶδε ποτέ. Αὐτί δέν τὰ ἄκουσε. Καί καρδιά, δέν μπόρεσε νά τὰ ἐπιθυμήσει».

Δέν κάνει λοιπόν νά τὰ χάνει κανεῖς γιά πενταροδεκάρες. Γιά ψευτοὑποθέσεις. Αὐτή εἶναι ἡ οὐσία.

Καί εἶδαμε τί ἔπαθε ὁ πλούσιος νεαρός. «Ἀπῆλθε λυπούμενος», γιατί ἔκανε τό μοιραῖο λάθος, τό μεγάλο λάθος, νά θεωρήσει τήν σάρκα του καί τήν τσέπη του, μεγαλύτερης ἀξίας ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

4. Μοιραῖα λάθη

Δέν ἐπιτρέπεται νά κάνει κανεῖς τόσο «χοντρά» λάθη. Ὅχι μικρολαθῆκια, ἀλλά

μεγάλο λάθος, μέ τό ὅποιο κινδυνεύει νά χάσει τήν αἰώνια ζωή. Πῶς θά τὰ ἀποφύγουμε τὰ λάθη;

Ἕνα ἀπλό παράδειγμα: Ἔρχεται καί μου λέει ὁ λογισμός μου:

—Πόσο συχνά πρέπει νά πηγαίνω στήν Ἐκκλησία; Φτάνει Χριστοῦ-Λαμπρή; Φτάνει καί μιά φορά τό μήνα;

Κάνε, ἀδελφέ, τήν προσπάθειά σου νά πᾶς μιά φορά ἀκόμη. Κάνε τό γιά τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀντί νά καθήσεις στό καφενεῖο καί γιά τήν παρέα μέ τούς φίλους σου. Προτεραιότητα πρέπει νά εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερο παράδειγμα: Λέει κάποιος:

—Βρέ παιδάκι μου, νά ξεσκάσω καί ἐγώ λιγάκι. Νά πάω νά γλεντήσω. Διακόσια εὐρώ δέν εἶναι τίποτε.

—Καλά, βρέ ἀδελφέ, διακόσια εὐρώ, θυσία στό σαρκίο σου καί στά συναισθήματά σου; (Νά προσθέσουμε:) Καί στό διάβολο; Δέν προτιμᾶς νά τὰ κάνεις θυσία γιά τή Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καί γιά τήν αἰώνια ζωή, διαθέτοντάς τα γιά τό καλό; Δῶστα σ' ἕνα φτωχό. Κάνε τα ἐλεημοσύνη. Βοήθα κάποιον, ὥστε νά τὰ ἔχεις αἰώνια.

5. Νά χάσουμε κιλά

Δέ θυμᾶστε τί εἶπαν παρακάτω οἱ ἀπόστολοι;

—Κύριε, σάμπως εἶναι δύσκολο πρᾶγμα νά πάει κανεῖς στόν Παράδεισο!

Ἀπάντησε ὁ Χριστός:

—Ναί, εἶναι δύσκολο νά πᾶνε οἱ πλούσιοι στόν Παράδεισο.

Γιατί, ὅταν κάνει κανεῖς τέτοια λάθη, «χοντραίνει» ἡ συνείδησή του. Ὅταν τρώει κανεῖς πολύ, μπορεί νά χοντρύνει τό σῶμα του τόσο πολύ, πού δέν χωράει νά περάσει ἀπό ὅποιαδήποτε πόρτα. Ἀλλά ἂν «χοντρύνει» ἡ συνείδησή σου, πῶς νά περάσεις ἀπό «τήν τρύπα τῆς βελόνας», πού εἶπε ὁ Χριστός;

Γιά νά μπορέσεις νά περάσεις πρέπει νά γίνεις «λεπτός». Τί λεπταίνει τόν ἄνθρωπο; Τί κάνει τήν καρδιά καί τὰ συναισθήματα λεπτά;

Ἡ ἀγάπη καί ἡ καλωσύνη.

Ὅσο χοντραίνει ὁ ἐγωισμός σου, κα-

τάλαβέ τό: «Από τήν τρύπα τῆς βελόνας» δέν περνᾶς, γιά νά πᾶς στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό ρώτησε καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος: «Τίς δύναται σωθῆναι»; Ποιός θά σωθεῖ τότε, Χριστέ μου;

Ἀπάντησε ὁ Χριστός: «Τά παρά ἀνθρώποις ἀδύνατα, δυνατά ἐστί παρά τῷ Θεῷ». Ἔσεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἤθελε νά πεί, εἴσαστε πολύ ἀδύναμοι. Καί μερικά πράγματα, ἂν θά τά μετρήσετε μέ τό ὑποδεκάμετρο καί μέ τήν ζυγαριά τοῦ φαρμακείου, δέν θά ἀφήσουν οὔτε ἕναν νά πάει στόν Παράδεισο.

Ὅμως γιά τόν Θεό εἶναι ὅλα δυνατά. Ὁ Θεός μπορεῖ νά μᾶς σώσει.

Γιατί κατέβηκε στή γῆ. Ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς. Κατέβηκε γιά νά φτιάξει σκάλα νά μᾶς πάρει. Ὅχι ἀπλῶς «ἐπί πτερύγων Ἀγγέλων». Κατέβηκε γιά νά μᾶς πάρει στήν ἀγκαλιά του ὁ Χριστός! Καί νά μᾶς ἀνεβάσει στόν Παράδεισο.

Καί αὐτό πού λέμε: «στήν ἀγκαλιά Του», μήπως εἶναι πολύ;

Ὅχι. Λίγο εἶναι!

Γιατί σταυρώθηκε γιά μᾶς. Καί μᾶς ἔδωσε τό Σῶμα Του καί τό Αἷμα Του, νά Τόν τρῶμε καί νά Τόν πίνουμε. Ὅποιος Τό τρῶει καί Τό πίνει μέ πίστη, μέ φόβο Θεοῦ καί μέ ἀγάπη, ὅσο «χονδρός» καί ἂν εἶχε καταντήσει, στό νοῦ καί στά συναισθήματα γίνεται λεπτός. Καί τόν παίρνει ὁ Χριστός στήν ἀγκαλιά Του, τόν περνάει... ἀπό τήν τρύπα τῆς βελόνας καί τόν ὀδηγεῖ στή Βασιλεία Του.

Γιατί ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο «ἀμαρτωλούς σῶσαι». Ἦλθε νά σώσει ἐμᾶς, τούς ἄνθρώπους πού εἴχαμε χάσει τό δρόμο μας.

6. Νά ξαναβροῦμε τό δρόμο

Νά τόν βροῦμε πάλι τό δρόμο μας. Καί βρίσκουμε τόν δρόμο μας γιά νά σωθοῦμε, ὅταν τά λάθη τοῦ πλουσίου νεαροῦ, δέν τά ἀφήνουμε νά κυριαρχοῦν στή ζωή μας. Νά μήν ἀφήνουμε νά αἰχμαλωτίζουν τό νοῦ καί τήν καρδιά μας ἡ σκέψη, πώς κέρδος εἶναι ὅ,τι φᾶμε, ὅ,τι πιοῦμε καί ὅ,τι γλεντήσουμε. Νά μήν πιστέψουμε

ποτέ ὅτι εἴμαστε κερδισμένοι, ὅταν ἔχουμε κέντρο τῆς ζωῆς μας τό σῶμα μας καί τήν γῆ.

Κέντρο τῆς ζωῆς μας πρέπει νά εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ Βασιλεία Του. Καί πρέπει κάθε μέρα καί κάθε στιγμή, κάτι νά θέλουμε νά κάνουμε γιά τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν Ἀνάστασή μας.

Ἀμήν.

Ἡμερολόγιο 2015

Κυκλοφορεῖ τό ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιά τό ἔτος 2015.

Ἀφιερωμένο

στούς Ἀποστόλους,

«τούς δώδεκα Χριστοῦ φίλους»,

τούς στυλοῦς τῆς Ἐκκλησίας.

● Πῶς δώδεκα ἀγράμματοι νίκησαν σοφούς καί φιλοσόφους;

● Πῶς ἀγράμματοι ἔγιναν πάνσοφοι;

● Πῶς ἀδύνατοι ἔγιναν δυνατοί;

● Πῶς;

Ἄποστολοι! Τό μεγαλύτερο θαῦμα.

Τό Ἡμερολόγιο τιμᾶται 1 εὐρώ.

Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 20) γίνεται ἀνάλογη ἔκπτωσης.

Τηλέφ.: 2103212713 - 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πρός οικοδομήν

Σώμα και σύναξις. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος λειτουργοῦν συναγμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατευθύνονται ἀπὸ τὸ ἴδιο κέντρο, τὸν ἐγκέφαλο, τὸ νοῦ. Καί ἐκεῖνος κατευθύνεται ἀπὸ τὴν ψυχή. Κάπως ἔτσι, καὶ ἀπείρως τελειότερα, πρέπει νὰ λειτουργῇ τὸ πνευματικὸ σῶμα, ἡ Ἐκκλησία. Λειτουργεῖ συναγμένη. Τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῆς, εἶναι ἡ **σύναξις** τῆς. Καὶ ἡ σύναξις αὐτὴ φαίνεται σ' ὅλη τὴν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὴ κοινωνικὴ ζωὴ. Ἀλλὰ περισσότερο στὴν κοινὴ λατρεία. Καὶ πιο ζωηρὰ καὶ ἐκφαντικὰ στὴ θεία Λειτουργία, πού καλεῖται καὶ **Εὐχαριστιακὴ** σύναξις.

- Πόσο πλησιέστερα πρὸς τὸ Χριστοπαράδοτο Μυστικὸ Δεῖπνο θὰ ἤμασταν, ἂν μελετούσαμε ὅλοι τὸ 14ο κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους!

- Πόσο πνευματικώτερη καὶ ἐποικοδομητικώτερη θὰ ἦταν ἡ λατρεία μας, ἂν ἐφαρμόζαμε τίς λατρευτικὲς ἀρχές, πού θέτει ὁ θεόπνευστος Παῦλος σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο! Ἔχει σημασία τὸ τί ζητᾶμε, ὅταν συναγώμαστε. Τί ἐπιδιώκουμε; Τί «προσκαρτεροῦμεν» (Πράξ. α' 14); Τὰ ὅσα σήμερα φαίνεται νὰ ζητᾶμε, δέν εἶναι ὅλα ἀγιοπνευματικά. Ἡ **κοσμικότητα**, μέ τὴν ἔννοια πού ἡ πνευματικὴ ζωὴ προσδίδει στὸν ὄρο, ἔχει κατακλύσει τοὺς χώρους τῆς λατρείας μας.

- Εἶναι ἀναπόφευκτη ἡ **σύγκρισις** τῶν χαρισμάτων. Κριτήριο δέν εἶναι ἡ προέλευσις τῶν χαρισμάτων, πού εἶναι κοινὴ, τὸ «αὐτὸ Πνεῦμα», τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Κριτήριο εἶναι ἡ **ὠφελιμότητα**. «Ὁ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δέ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δέ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομήν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν» (Α' Κορ. ιδ' 2-3).

- Ἐκεῖνος, πού μιλοῦσε στὴ σύναξι τῶν πρώτων χριστιανῶν μέ τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας καὶ κανένας δέν τὸν καταλάβαινε, μιλοῦσε ὡς ἄτομο στὸν Θεό. Δέν μιλοῦσε στοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὸν Θεό. Κανεὶς δέν καταλάβαινε. Ὅλοι ἀποροῦσαν. Ἔστεκαν ξένοι πρὸς τὰ λεγόμενα. Ἐκεῖνος βέβαια μέ τὸ πνεῦμα του λαλοῦσε στό Θεό, ἀλλὰ «μυστήρια», δηλαδή, μυστηριώδη, ἀκατάληπτα.

Ἦταν κακό αὐτό; Οὔτε τελείως ἄχρηστο ἦταν, γιατί δέν θὰ τὸ ἔδινε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφέλιμο.

- Ἄν τελικά θὰ ἐπικρατοῦσε ἓνας τέτοιος τρόπος προσευχῆς καὶ λατρείας, τότε θὰ εἶχαμε ἓνα **ἀτομοκεντρισμό**, πού φυσικά θὰ κατέπνιγε τὸ κοινωνικὸ στοιχεῖο τῆς συνάξεως (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 18α,452).

- Τί θὰ ἔλεγε τόσο ὁ ἀπόστ. Παῦλος, ὅσο καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, γιὰ τὸν τρόπο, πού ὠρισμένοι λειτουργοὶ τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας, ἀλλὰ καὶ ψάλτες ἀρθρώνουν τὰ λεγόμενα; Τουλάχιστον οἱ γλωσσολαλοῦντες, πέραν τοῦ ὅτι λαλοῦσαν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, νοοῦσαν οἱ ἴδιοι τίς περισσότερες φορὲς τί ἔλεγε στὸν Θεό. Ὅπως ὅποτε δέν νοοῦσαν οἱ ἄλλοι. Σήμερα οὔτε ὁ τρόπος εἶναι ἀγιοπνευματικός, οὔτε οἱ ἴδιοι κατανοοῦν ὅσα λέγουν καὶ ὅσα «βαττολογοῦν», καί, τὸ σπουδαιότερο, δέν οἰκοδομοῦν τοὺς ἄλλους (Ματθ. στ' 7).

Νομίζουν μερικοί, ὅτι πρέπει πάση θυσίᾳ νὰ λεχθοῦν «τὰ γράμματα», γιὰ νὰ τηρηθῇ τὸ «**τυπικό**». Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τηρηθῆι τὸ «τυπικό», ἀλλ' ὄχι γιὰ νὰ διδάξουμε τὸν... Θεό! Τὰ λεγόμενα στὴ λατρεία, ἐπὶ τῆ βάσει καὶ τοῦ «τυπικοῦ»,

λέγονται «*εἰς ἐπήκοον πάντων*», πρὸς ὠφέλεια ὄλων τῶν συναγμένων, φυσικά ἐκείνων πού θέλουν νά προσέχουν καί νά μετέχουν. «Ὁ προφητεύων (καί ὁ λειτουργός) ἄνθρωπος λαλεῖ οἰκοδομῆν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν».

● Ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας, καί δὴ ὁ λειτουργός, εἶναι **διδάσκαλος**. Ἀπευθύνεται ὄχι σέ «*κούτσουρα*», πού ἔτσι κι ἄλλιῶς στέκουν στήν ἐκκλησία, γιατί «*ἔτσι τό βροῦκαν*». Ἀπευθύνεται σέ νοήμονα πρόσωπα. «*Ἄνθρωποι λαλεῖ*».

● Σκοπός του δέν εἶναι ἡ ἐπίδειξις ἢ ἡ μυστικοπάθεια. Σκοπός του τά τρία αὐτά, πού ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

* **Οἰκοδομή**. Στηριγμός. Βγαίνει στηριγμένος ἀπό τή σύναξι ὁ χριστιανός; Ἦ βγαίνει κλονισμένος, σκανδαλισμένος, κουρασμένος καί ἀγανακτισμένος;

* **Παράκλησις**. Ἐνίσχυσις. Βγαίνει ἰσχυρότερος, γιά ν' ἀντιμετωπίζη πειρασμούς καί περιπέτειες τοῦ βίου; Ὅταν μέ τό λόγο, μέ τίς εὐχές, μέ τήν συμπαλμωδία, μέ τή ζωντανή προσευχή, πρὸ παντός μέ τή θεία Κοινωνία, γίνεται ἕνα ὁ πιστός μέ τό Χριστό καί μέ τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς του, τότε θά ἐπαναλαμβάνη μέ τόν Παῦλο: «*Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ*» (Φιλιπ. δ' 13).

* **Παραμυθία**. Παρηγοριά. Τόσο πληγωμένος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀπό τό σωματικό πόνο, ἀλλά καί ἀπό τίς δυσκολίες στήν πορεία του! Στή σύναξι βρίσκει παρηγοριά. Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατ' ἐξοχήν παραμυθητικός.

● Παραμυθία ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι, καί ὄχι **παραμύθια**. Δέν παραμυθιάζουμε τούς ἄνθρώπους μέ ἀνόητες, κάποτε καί ἀγυρτικές διηγήσεις. Παραμυθοῦμε καί παραμυθοῦμαστε, διότι ὄλοι εἴμαστε «*ὀλιγόψυχοι*» (Α' Θεσ. β' 12).

● Τό νά προσφέρεις ἀπλᾶ καί ἐλκυστικά τό λόγο τοῦ Χριστοῦ, τίς εὐχές καί προσευχές στή σύναξι, εἶναι **«μεῖζον»**, ἀνώτερο τοῦ νά μιλάς ὑψηλή φιλοσοφία, τοῦ νά ἐκφράζεσαι *«κουλτουριάρικα»*, θηρεύοντας λέξεις καινοφανεῖς.

● Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι **ὠφελμιστική**. Εἶναι **ὠφέλιμη**. Εἶναι χρηστή, γιατί ἔχει τό Χριστό. Εἶναι χρήσιμη, διότι προσφέρει τό λόγο τῆς ζωῆς.

● Τήν τακτική τῆς **κατανοητῆς** καί ἀπλῆς διδαχῆς ἀκολουθοῦσε καί ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος. Εἶχε καί τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας. Δέν τό χρησιμοποιοῦσε ὁμως.

Αἰσθανόταν, ὅτι εἶναι ὄργανο τοῦ ζωντανοῦ, ἀλλά καί ἀποκεκαλυμμένου λόγου. Ἀνάγκη τῆς ζωῆς του εἶχε γίνει ἡ **μετάδοσις** τῆς εὐαγγελικῆς ἀποκαλύψεως σ' ὄλους τούς ἄνθρώπους. Τοῦ ἀρκοῦσε τό χάρισμα τῆς ἀγάπης, πού τόν ἔκανε νά ἔχη μέριμνα γιά ὄλες τίς Ἐκκλησίες (Β' Κορ. ια' 28).

● Ἄν σήμερα ἐρχόταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ἵνα λαλήσῃ ἐν διδαχῇ*», γιά νά κηρύξη καί νά ἐξηγήσῃ π.χ. μία ἀπό τίς Ἐπιστολές του, καί συγχρόνως σέ μικρῆ ἀπόστασι ἀπό τό Παύλειο βῆμα βρισκόταν τό κελλί ἑνός «*προορατικοῦ γέροντα*», τί λέτε; Σέ ποιόν θά πήγαιναν οἱ περισσότεροι ἀπό τούς σημερινούς ὀρθοδόξους; Σίγουρα ἐλάχιστοι θά προσέτρεχαν στόν Παῦλο, ἐπιζητώντας αὐθεντικό Εὐαγγέλιο καί αἰώνια ζωή. Πλήθη θά συνέρρεαν στόν «*προορατικό*», γιά νά πληροφορηθοῦν κάτι γιά τόν... ἀντίχριστο ἢ γιά νά ἱκανοποιηθοῦν νοσηρές περιέργειες ἢ ἀκόμα, γιά νά καυχηθοῦν, ὅτι γνώρισαν καί τόν «*γέροντα*» τάδε!

● Δέν ὑπάρχει γιά τόν Παῦλο **μαγικός** τρόπος σωτηρίας. Οὔτε ὑπάρχει ἀσημαντος λόγος. Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ἔχει τή **σημαντική** του. Εἶναι ὁ συγκεκριμένος ἦχος, ὁ συγκεκριμένος λόγος, τό συγκεκριμένο σάλπισμα, ἡ συγκεκριμένη προτροπή, ὁ συγκεκριμένος ἔλεγχος, ἡ συγκεκριμένη πνευματική διέγερσις.

Καί ὄλα αὐτά γιά τήν οἰκοδομή τοῦ λαοῦ καί γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐλεημοσύνη: Ἀντίδωρο στή Δωρεά

Β' Κορ. θ' 14-15

Προσευχή γιά τούς ἐλεήμονες (στ. 14)

Ολα ἀποβλέπουν στή δόξα τοῦ Θεοῦ. Παρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ σταδιακά.

- Δοξάζεται ὁ Θεός μέ «τὴν δοκιμὴν τῆς διακονίας», μέ τό ὅτι φάνηκαν οἱ χριστιανοί ἔτοιμοι γιά τό ἔργο τῆς ἀγάπης.

- Δοξάζεται μέ «τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας», μέ τό ὅτι μέ τὴν καρδιά τους ὑπακούουν στό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

- Δοξάζεται μέ τὴν «ἀπλότητα τῆς κοινωνίας», μέ τό ὅτι γενναϊόδωρα τελοῦν τό κοινωνικό ἔργο τῆς ἐλεημοσύνης.

- Δοξάζεται ἀκόμα καί μέ τὴν προσευχή τῶν συνεργατῶν του, πού ἕνα ζητοῦν: Νά δοῦν καί νά συνδεθοῦν μέ τούς ἄλλους χριστιανούς.

Τό νά προσεύχεται κανεὶς μέ πόθο καί νά ἐκφράζῃ στήν προσευχή του τόν πόθο τῆς ἐπί τό αὐτό συναντήσεως καί ἀγάπης, εἶναι λόγος δοξολογίας τοῦ Θεοῦ.

Ἔργο χωρὶς προσευχή, πῶς εἶναι δυνατόν νά εἶναι εὐλογημένο καί νά δοξάζῃ τό Θεό; Λέει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «Καί αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούτων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν» (στ. 14). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Καί τὴ δέσις τους γιά σᾶς, διότι σᾶς ἀγαποῦν θερμὰ λόγῳ τῆς υπερβολικῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι πάνω σας».

- Ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται καί γιά τούς ἐλεοῦντες καί γιά τούς ἐλεουμένους. Μετά τόν καθαγιασμό τῶν τιμῶν Δώρων μνημονεῦει ὁ λειτουργός καί τούς ἐλεήμονες, ἐκείνους, πού δέν ξεχνοῦν τούς φτωχοὺς. «Μνήσθητι, Κύριε... καί τῶν μεμνημένων τῶν πενήτων» (θ. λειτουργία).

- Ὅλα εἶναι ἀντικείμενο προσευχῆς. Καί ὁ τρόπος τῆς ἐλεημοσύνης. Καί ὁ πόθος τῆς ἐλε-

ημοσύνης. Ἄλλωστε ἡ ἐλεημοσύνη δείχνει τόν πόθο τῆς ἀγάπης. Ἐν προκειμένῳ στό ὠργανωμένο σχέδιο τοῦ Παύλου γιά τή λογία φαίνεται ὁ βαθύτερος πόθος τόσο τοῦ ἴδιου, ὅσο καί τῶν ἀπεσταλμένων του.

Δέν ποθοῦν νά δοῦν τόσο τά χρήματα τῶν χριστιανῶν, ὅσο τά πρόσωπά τους: «Καί αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούτων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν» (στ. 14). Κι αὐτό γίνεται αἴτημα προσευχῆς. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ἐπὲρ μὲν τούτων εὐχαριστοῦσι φησί, τῷ Θεῷ, ὑπὲρ δὲ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί συντυχίας παρακαλοῦσιν αὐτόν, ἵνα καταξιωθῶσιν ὑμᾶς ἰδεῖν. Ἐπιποθοῦσι γάρ τοῦτο οὐ διὰ χρήματα, ἀλλ' ὥστε θεαταί γενέσθαι τῆς δεδομένης ὑμῖν χάριτος» (Ε.Π.Ε. 19,522).

Μετὰ φρασίς: Γιά τὴν ἐλεημοσύνη εὐχαριστοῦν, λένε, τόν Θεό. Γιά τὴ δική σας ἀγάπη καί τὴ δική σας συμβολή Τόν παρακαλοῦν ν' ἀξιωθοῦν νά σᾶς δοῦν. Τό ποθοῦν πολὺ ὄχι γιά τά χρήματα, ἀλλὰ γιά νά δοῦν μέ τά μάτια τους τὴ χάρι, πού σᾶς ἔδωσε ὁ Θεός.

- Ὑπερβολικό χάρισμα ἡ ἀγάπη. Χαριτωμένοι ὅσοι ἀπὸ καρδίας ἐλεοῦν. Αὐτοὶ τιμοῦν διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τά πρόσωπα τῶν ἄλλων, καί ποθοῦν νά τὰ συναντήσουν. Καί πρό παντός ποθοῦν τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου. Κανεὶς δέν θά δῇ τόν Κύριο, παρά μόνο μέ τά μάτια τῆς ἐλεημοσύνης.

- Κάποτε οἱ εὐγνώμονες δείχνουν τὴ χαρά τους γιά τὴ χάρι τῆς ἐλεημοσύνης. Τιμοῦν τό πρόσωπο τοῦ ἐλεήμονος.

—Τί σοῦ χρωστάω; λένε.

Κι ἐκείνος μέ συστολή καί βαθεῖα ταπεινῶσι ἀπαντᾷ:

—Στό Θεό ὄλοι χρωστάμε. Ἄν ἐπιμένεις, πῶς κάποι θέλεις νά μοῦ δώσης, δῶσε μου τό καλύτε-

ρο δῶρο: *Νά μέ θυμᾶσαι στήν προσευχή σου, νά βρῶ ἔλεος ἐν ἡμέρα κρίσεως.*

Ἐνεκδιήγησης ἢ δωρεά Του (στ. 15)

Ἄλλωστε ὅποιαδήποτε δική μας προσφορά δέν μπορεῖ νά συγκριθῆ μέ τήν προσφορά τοῦ Θεοῦ. Μόνο ἐκεῖνος ἡ προσφορά ὀνομάζεται δωρεά. Εἶναι παράκρουσις νά καλοῦμε τίς δικές μας προσφορές «δωρεές».

Δωρίζω κάτι, πού εἶναι δικό μου. Ἐμεῖς δέν ἔχουμε τίποτε δικό μας, ἐκτός ἀπ' τίς ἁμαρτίες μας. «Τί ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες, καί εἰ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μή λαβών;» (Α΄ Κορ. δ΄ 7).

● Ἡ λέξις «δωρεά» στήν Καινή Διαθήκη οὔτε μία φορά δέν χρησιμοποιεῖται γιά τό χαρακτηρισμό προσφοράς ἀνθρώπων. Πάντοτε χρησιμοποιεῖται γιά τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ὅλοι προτρεπώμαστε «Δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε» (Ματθ. 1΄ 8), αὐτό σημαίνει, ὅτι δέν ἔχουμε δικαίωμα νά ἐκμεταλλευώμαστε τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα τήν ἁγιαστική Του χάρι. Δυστυχῶς οὔτε αὐτό μᾶς συγκινεῖ. Εἰσπράττουμε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καί τῆς χάριτός Του!

Ἐμεῖς εἴμαστε ἀνεκδιήγητοι γιά τήν ἐκμετάλλευσί καί τήν ἐμπορευματοποίησι ἀκόμα καί τῶν ἁγιασμάτων τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ὅμως εἶναι Ἐνεκδιήγητος γιά τή δωρεά Του, τί μία, πού διαθλάται ὅμως σέ πολλές. Λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Χάρις δέ τῷ Θεῷ ἐπί τῇ ἀνεκδιήγητῳ αὐτοῦ δωρεᾷ*» (στ. 15). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Ἄς εὐχαριστήσουμε δέ τόν Θεό γιά τήν ἀπερίγραπτη δωρεά Του*».

● Δωρεά! Πῶς νά περιγράψῃ κανεῖς, νά διηγηθῆ, νά ὑπολογίσῃ, νά ζυγίσῃ τίς προσφορές τοῦ Θεοῦ;

● Δωρεά εἶναι ὅσα ἀμείβονται οἱ ἐλεήμονες.

● Δωρεά εἶναι ἡ χάρις, πού δίνει ὁ Θεός, γιά νά ἐλεοῦμε.

● Δωρεά τά ἀπόρρητα ἀγαθά, πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἐνανθρώπησί Του. Λέει ὁ Χρυσόστομος:

«*Δωρεάν* ἔνταυθα λέγει καί τά τοσαῦτα ἀγαθά τά διά τῆς ἐλεημοσύνης γινόμενα καί τοῖς λαμβάνουσι καί τοῖς παρέχουσιν. Ἡ τά ἀπόρρητα ἀγαθά τά διά τῆς παρουσίας αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ πάση μετά πολλῆς δωρηθέντα τῆς φιλοτιμίας, ὃ καί μάλιστα ἐστίν ὑποπεῦσαι» (Ε.Π.Ε. 19,522).

Μετὰ φρασίς: Λέγοντας «δωρεά», ἐννοεῖ καί τά πολλὰ ἀγαθά, πού ἀποκτοῦν μέ τήν ἐλεημοσύνη καί ὅσοι τήν δίνουν καί ὅσοι τήν παίρνουν. Ἡ ἐννοεῖ τά πνευματικά ἀγαθά, πού πρό-

σφερε μέ πολλή προθυμία σ' ὄλη τήν οἰκουμένη μέ τήν ἐνανθρώπησί Του, πράγμα πῶς πιθανό.

● Ἐνεκδιήγητος, ἀπερίγραπτος ἢ ἐν ἐργεῖα τοῦ Θεοῦ, ἢ «δωρεά» Του. Πολύ περισσότερο ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ οὐσία Του.

«*Εἰ δέ ἡ δωρεά ἀνεκδιήγητος, τί τῆς μανίας ἴσον γένοιτ' ἄν τῶν τήν οὐσίαν αὐτοῦ περιεργαζομένων; Οὐκ ἡ δωρεά δέ αὐτοῦ μόνον ἀνεκδιήγητος, ἀλλά καί ἡ εἰρήνη πάντα νοῦν ὑπερέχει, δι' ἧς τά ἄνω τοῖς κάτω κατήλλαξε*» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 19,522).

● Τό μόνο, πού μπορούμε νά ποῦμε γιά τό ἀνεῖπωτο ἔλεός Του, εἶναι ἕνα συνεχές «εὐχαριστῶ».

—Σ' εὐχαριστοῦμε, Κύριε, πού μᾶς δωρίζεις τό δῶρο νά δωρίζουμε καί μεις αὐτά πού εἶναι δικά Σου. Σ' εὐχαριστοῦμε, πού μᾶς χαρίζεις εὐκαρίεις ἀγάπης καί ἐλεημοσύνης. Χωρίς τή δική Σου δωρεά καί χάρι, δέν θά λειτουργοῦσε ἡ καρδιά μας ἀγαπητικά καί φιλόφρονα.

Δ.Γ.Α.

Γιά τοὺς ἁγίους

ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

ΑΓΙΟΙ ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ;

Ὅμιλιες σέ γιορτές τῆς Παναγίας καί πολλῶν ἁγίων. Σελ. 400. Τιμή 10 ευρώ. Τηλ. 2103212107 καί 2109765440.

Τηλ. 2103212107 καί 2109765440.

Πατερικά

Ὁ Σταυρός, πηγή χαρᾶς

Σταυρός, τό θέλημα τοῦ Πατρός.

Σταυρός, ἡ δόξα τοῦ Υἱοῦ.

Σταυρός τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πνεύματος.

Σταυρός, τό καύχημα τοῦ Παύλου.

Σταυρός, ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Σταυρός εἶναι ἀνώτερος ἀπό μυριάδες στέμματα βασιλικά.

Ὁ Σταυρός εἶναι ἀμυντήριο ἐναντίον τῶν δαιμόνων.

Ὁ Σταυρός ἀπαλλάσσει ἀπό τά ψυχικά νοσήματα.

Ὁ Σταυρός εἶναι ὄπλο ἀκατανίκητο.

Ὁ Σταυρός εἶναι τεῖχος ἀκαταμάχητο.

Ὁ Σταυρός εἶναι ἀσφάλεια ἀσυναγώνιστη.

Ὁ Σταυρός διαλύει ὄχι μόνο τίς ἐπιθέσεις τῶν βαρβάρων,

ὄχι μόνο τίς ἐπιδρομές τῶν ἐχθρῶν,

ἀλλά καί αὐτές ἀκόμα τίς φάλαγγες τῶν δαιμόνων.

* * *

Ὁ Σταυρός ἀφήρησε τήν ἁμαρτία.

Ὁ Σταυρός ἔγινε τό μέσο καθαρισμοῦ ὅλης τῆς οἰκουμένης.

Ὁ Σταυρός ἔσβησε τήν προαιώνια ἔχθρα.

Ὁ Σταυρός ἀνοιξε τίς πύλες τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ Σταυρός ἔκανε φίλους αὐτοῦς πού μισοῦνταν.

Ὁ Σταυρός ἐπανάφερε τόν ἄνθρωπο στόν οὐρανό.

Ὁ Σταυρός θρόνιασε τόν ἄνθρωπο στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Σταυρός μύρια ἀκόμα κατώρθωσε.

* * *

Παντοῦ ὁ Σταυρός.

Καί στά βασιλικά στέμματα ὁ Σταυρός.

Καί στίς προσευχές ὁ Σταυρός.

Καί στά ὄπλα ὁ Σταυρός.

Καί στό τραπέζι ὁ Σταυρός.

Καί σ' ὅλη τήν οἰκουμένη ὁ Σταυρός.

Λάμπει περισσότερο ἀπό τόν ἥλιο.

Μαζί μέ τό λόγο τοῦ Σταυροῦ

σχημάτισε στό μέτωπο καί τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἡ γύμνια μέσα στους Ναούς!

Καί πάλι γιά τή γύμνια τοῦ καλοκαιριοῦ. Τό σκανδαλώδες φαινόμενο ἔχει παραγίνει. Ὁ ἱ. Ναός, ὡς τόπος προσευχῆς καί λατρείας, δέν πρέπει νά παραμείνη ἄβρατος στή γυμνότητα;

- Γιατί προσέρχονται οἱ γυναῖκες στό Ναό; Γιά νά ἐπιδειχτοῦν; Εἶναι «πασαρέλα» μόδας ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ, καί θέλουν νά ἐπιδείξουν τά κοσμήματά τους καί τά φτιασιδία τους;

- Γιατί προσέρχονται στόν ἱερό χῶρο οἱ γυναῖκες; Γιά νά προσευχηθοῦν ἢ γιά νά σαγηνέψουν, ὅσο γίνεται περισσότερο, ἀντρικά βλέμματα;

Φρικτότερο τό ἐρώτημα, ὅταν πρόκειται γιά τά μυστήρια τοῦ Γάμου καί τῆς Βαπτίσεως. Ἐκεῖ φτάνει στό ζηνίθ ἢ σατανική μανία τῶν γυναικῶν γιά... γυμνισμό!

- Ἡ νύφη δέν συμβουλευέται τόν νόμο τοῦ Θεοῦ οὔτε σέβεται ὑποδείξεις σοβαρῶν συγγενῶν. Προσέρχεται στό Ναό, μέ πομπή, ξεγυμνωμένη «ἔμπροσθεν» καί «ὀπισθεν».

Θέλει νά βεβηλώσῃ τόν ἱερό χῶρο. Νά προκαλέσῃ μέ τά... γυμνά της «κάλλη»! Μετατρέπει, δηλαδή, τό Ναό σέ... πορνεῖο! Δέν εἶναι δική μας ἡ ἐκτίμησις καί ἡ λέξις. Εἶναι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στό κείμενο, πού παραθέτουμε, μιλάει ὁ ἱερός Πατήρ αὐστηρά γιά τούς ἄντρες, πού ἐπιζητοῦν καί μέσα στό Ναό πορνικά θεάματα:

«*Τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; Κάλλη γυναικῶν περιεργάζῃ καί οὐ φρίττεις οὔτως ἐνυβρίζων εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ; Πορνεῖον εἶναι σοι δοκεῖ ἡ ἐκκλησία καί τῆς ἀγορᾶς ἀτιμότερα; Ἐν ἀγορᾷ μέν*

γάρ δέδοικας καί αἰσχύνῃ φανῆναι γυναῖκα περιεργαζόμενος, ἐν δέ τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ διαλεγόμενου σοι καί ἀπειλοῦντος ὑπέρ τούτων, πορνεύεις καί μοιχεύεις κατ' αὐτόν τόν καιρόν;» (Ε.Π.Ε. 11,800).

Μετάφρασις:

Τί κάνεις, ἄνθρωπε; Περιεργάζεσαι τά κάλλη τῶν γυναικῶν καί δέν φρίττεις πού προβαίνεις σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τίς ἀμαρτίες μέσα στό ναό; Γιά πορνεῖο τήν πέρασες τήν ἐκκλησία καί ἀτιμότερη ἀπό τήν ἀγορά; Ἐξω μέν στό δρόμο φοβᾶσαι καί ντρέπεσαι νά περιεργάζεσαι μία γυναῖκα, ἐνῶ στό ναό τοῦ Θεοῦ, τήν ὦρα μάλιστα πού σοῦ μιλάει ὁ Θεός καί σέ ἀπειλεῖ, πορνεύεις καί μοιχεύεις;

- Στήν περίπτωσι Γάμων καί Βαπτίσεων συνένοχοι εἶναι καί οἱ λειτουργοί τοῦ Θεοῦ.

Πρόσχωμεν!

Δύο μέτρα καί δύο σταθμά!

Κλόγος δέν εἶναι περί κακῶν προσώπων, ἀλλά περί τοῦ κακοῦ τρόπου ἐκλογῆς τους. Γιά τό ὅτι οἱ ἐκλεγέντες (καί κατὰ τίς πρόσφατες ἐπισκοπικές ἐκλογές) πρέπει νά ἐπιθυμοῦν νά ἐργασθοῦν γιά τή δική τους σωτηρία, γιά τήν οικοδομή τοῦ λαοῦ καί γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ, λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Οὐχ ὁ λόγος περί τῶν καθεύδειν βουλομένων, τῶν εἰς ἀνάπαυσιν εἰς τό πρᾶγμα ἐρχομένων, ἀλλά περί τῶν ἀγρυπνούντων ὑπέρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, τῶν τῆς οἰκείας σωτηρίας τήν τῶν ἀρχομένων προτιθέντων*» (Ε.Π.Ε. 15,106). Μετάφρασις: Ὁ λόγος δέν εἶναι γιά τούς ποιμένες, πού θέλουν νά κοιμοῦνται, πού ἀνέβηκαν στό ἀξίωμα γιά νά καλοπερνοῦν, ἀλλά γιά ἐκείνους, πού ἐπαγρυπνοῦν γιά τίς ψυχές

σας, πού προτάσσουν τῆς δικῆς τους σωτηρίας τῆ σωτηρία τοῦ λαοῦ.

Λειτουργησέ ὁ νόμος τῆς κατ' ἀξίαν **δικαιοσύνης** στό σῶμα τῶν ἐκλεκτῶν κατά τίς ἐκλογές τῆς 25ης Ἰουνίου 2014;

● Γιά τή Μητρόπολι **Ἐλασσόνος** ἐξελέγη σεμνός κληρικός. Γιά τό νεαρό τῆς ἡλικίας του ἰσχύει τό: «Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλά τύπος γίνου τῶν πιστῶν...» (Α' Τιμ. δ' 12).

Ὅμως θά ἐξελέγετο, ἂν δέν ἦταν ζωηρή ὑπέρ αὐτοῦ ἡ **ἐπιθυμία** τοῦ μακαριστοῦ καλοῦ ἐπισκόπου **Ἐλασσόνος**; Ἄσφαλῶς ὄχι!

● Εὐλογημένη βεβαίως ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου. Ἄλλ' ἐπίσης εὐλογημένη καί ἡ ἐπιθυμία τοῦ γηραιοῦ **ἐπισκόπου Φωκίδος Ἀθηναγόρα**, νά τόν διαδεχθῆ ὁ σεμνός συνεργάτης του καί ἱεροκήρυκάς του.

● Γιατί **δύο μέτρα καί δύο σταθμά**; Ἐπιθυμία γιά συνεργάτη του ἐκφράζει ὁ μακαριστός Βασίλειος; ἐπιθυμία γιά συνεργάτη του ἐκφράζει καί ὁ ζῶν τό σεμνόν γῆρας Ἀθηναγόρας. Γιατί ἡ μιὰ ἐπιθυμία **ἱκανοποιήθηκε** καί ἡ ἄλλη **καταφρονήθηκε**;

Δύο οὐσιαστικά οἱ ὑποψήφιοι γιά τή Φωκίδα. Ἄλλ' ὁ ἐνόπιος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, δέν εἶχε ἰσχυρό **«προστάτην»**, Μητροπολίτην ἢ Ἀρχιεπίσκοπον, πού νά ἡγηθῆ στά τῆς ἐκλογῆς του.

Ἄναμέναμε ἡ Ἱεραρχία νά σεβασθῆ:

● Καί τήν **ἐπιθυμία** τοῦ γέροντος Φωκίδος.

● Καί τό γεγονός, ὅτι ὁ ἱεροκήρυκας «έκοπίασε διά τό εὐαγγέλιον» (Α' Θεσ. ε' 12) στήν **περιφέρεια** Φωκίδος. «Τόν κοπιῶντα» «ἐν ἔργῳ καί λόγῳ» τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία (Α' Τιμ. ε' 10).

● Σχετική ἡ ἀδικία καί στή Μητρόπολι **Ἰωαννίνων**. Ὁ συνυποψήφιος τοῦ ἐκλεγέντος διακονεῖ ἐπί δεκαετίες ἐκεῖ. Σέ ἐποχή τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀδιαφορίας, αὐτός διέσωζε ἐκεῖ τή **σοβαρότητα** τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργήματος.

Ἄντ' αὐτοῦ ἐξελέγη ἄλλος, παντελῶς ἄγνωστος. Ποιμένας ἀγνωῶν τά πρόβατα. Πρόβατα ἀγνοοῦντα τόν ποιμένα!

● Γιά τή Μητρόπολι **Καρδίτσας** ἐξελέγη κάποιος ἐκ τῶν γραφείων τῆς Συνόδου. Εὐχή, νά εὐωδιάζῃ κατά τό ἐπίθετό του.

● Πάντως καί γιά τοὺς τέσσερις ἐκλεγέντες, φυσικά καί γιά ὅλους τοὺς ἐπισκόπους, **τρόμος**, καί **ὄχι χαρά**, ἀρμόζει. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ὁ τὴν ἐπισκοπὴν λαχὼν ὄσω πρὸς μείζονα ὄγκον ἀναβέβηκε, τοσοῦτω πλείονα ἀπαιτηθῆσεται λόγον, οὐχὶ διδασκαλίας μόνον καί πενήτων προστασίας, ἀλλὰ καί χειροτονιῶν δοκιμασίας καί μυρίων ἐτέρων» (Ε. Π.Ε. 26,40).

Μετὰ φρασις: Ἐκεῖνος, πού τοῦ ἔπεσε ὁ κλῆρος τῆς ἐπισκοπῆς, ὅσο σέ μεγαλύτερο ἀξίωμα ἀνέβηκε, τόσο καί μεγαλύτερη ἡ εὐθύνη πού θά τοῦ ζητηθῆ. Καί ὄχι μόνο γιά τή διδασκαλία καί τή φροντίδα τῶν φτωχῶν, ἀλλὰ καί γιά τίς χειροτονίες δοκίμων ἀνθρώπων καί γιά μύρια ἄλλα.

Λείπει ἡ ἀξιοπρέπεια

(ἀναδημοσίευσις)

Ἡ ἀξιοπρέπεια πρέπει νά κοσμῆ τοὺς χριστιανούς. Θά ἔλεγα, ὅτι εἶναι μία ἀπόδειξη τῆς πνευματικότητάς τους. Ἄξιοπρέπεια σέ ὅλα. Καί στά μικρά καί

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτησίαν συνδρομή:

Ἐσωτερικῶ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

στά μεγάλα. **Ἄξιοπρέπεια** πάντοτε. Ὅταν χάνεται ἡ ἀξιοπρέπεια πρέπει νά ἀνησυχοῦμε.

• Ἡ ἀξιοπρέπεια πρωτίστως πρέπει νά ὑπάρχει στους **κληρικούς**. Πολλοί χρησιμοποιοῦν τή λέξη καί ἀγνοοῦν τό περιεχόμενό της. Πρέπει νά γνωρίζουν, ὅτι εἶναι μία συμπεριφορά, ἰδίως σέ δύσκολες στιγμές, μέ σεβασμό στόν ἑαυτό τους καί στους ἄλλους, χωρίς ἀπρέπειες καί μικρότητες.

• Ἀλήθεια, πόση ἀξιοπρέπεια ὑπάρχει, ὅταν συνέρχεται ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν **ἐκλογή νέων Μητροπολιτῶν**, ἐνῶ ἔχουν γίνε γνωστά πρό πολλοῦ τά πρόσωπα, πού θά ἐκλεγοῦν; Δυστυχῶς οἱ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοποι ἐπηρεάζουν, γιά νά μή πῶ ἐπιβάλλουν, τούς ἐκλέκτορες μητροπολίτες, φτάνοντας σέ **ζυμώσεις**, γιά νά ἐκλεγοῦν συγκεκριμένα πρόσωπα, πού τυχαίνει πάντα νά εἶναι προσφιλή καί ὑπάκουα στόν ἴδιο!

• Νομίζω, ὅτι ὅλη αὐτή ἡ διαδικασία δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τήν ἀξιοπρέπεια, πού ἀνέφερα. Εἶναι ἀναξιοπρέπεια καί πρέπει δημοσίως νά καταγγέλλεται ἀπό τούς Μητροπολίτες. Πρέπει ὅλοι νά γνωρίζουν, ὅτι ὁ **Ἀρχιεπίσκοπος** δέν εἶναι **πρωθυπουργός**, πού ἐπιλέγει τούς ὑπουργούς τῆς ἀρεσκείας του.

• Τό κακό θά περιοριστεῖ, ὅταν κάποτε γίνε **ἀλλαγή στόν τρόπο ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν**, κάτι πού ὅλοι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι ὑποστηρίζουν στους ἐνθρονιστηρίους λόγους τους καί ποτέ δέν πραγματοποιοῦν. Πρέπει, ἐπί τέλους, νά καθιερωθεῖ ἡ **κλήρωση**, ἡ ὁποία εἶναι σύμφωνη καί μέ τήν τακτική τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Δηλαδή, ἀπό τά τρία πρόσωπα, πού πλειοψηφοῦν στήν πρώτη ψηφοφορία, νά ἐκλέγεται ὁ ἕνας διά κλήρωσεως.

Μέ τόν τρόπο αὐτό θά περιοριστεῖ σημαντικά ἡ ἀναξιοπρέπεια τοῦ ἐκάστοτε ἐπί κεφαλῆς τῆς Ἱεραρχίας καί θά μποῦν τά πράγματα σέ μιᾶ καλύτερη τροχιά. Ἀλλοίμονο, ἐάν οἱ Μητροπολίτες ἀκολουθοῦν δουλικά τόν **«Πρῶτο»** καί ξεχνοῦν ὅτι ἔχουν μεγάλη εὐθύνη γιά τά

πρόσωπα, πού μέ τήν ψήφο τους προωθοῦν στόν ὑψηλό βαθμό τῆς ἀρχιερωσύνης. Δέν πρέπει νά συμφωνοῦν ἐπιπόλαια καί χωρίς πληροφόρηση στά ὅσα προτείνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

• Ἡ πρόσφατη ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι πολλοί ἀρχιερεῖς δραστηριοποιοῦνται μόνον ὅταν πρόκειται νά ἐκλεγοῦν νέοι Μητροπολίτες, γιά νά προωθηθοῦν **οἱ δικοί τους ἄνθρωποι**, οἱ ὁποῖοι στή συνέχεια θά τούς ἐξασφαλίσουν ἀκύμαντη μακαριότητα. Αὐτή εἶναι ἡ βασικότερη αἰτία, πού τά προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραμένουν ἄλυτα καί ὁ λαός **ἀποίμαντος**.

(πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης, ἐκ τοῦ «Ὁρθόδοξον Τύπου, φ. 27 Ἰουν. 2014)

Φακελλάκι - μαῦρο χρήμα!

 Ἡ ἀθηναϊκή ἐφημερίδα δημοσιεύθηκε ἀπίστευτη ἀποκαλυπτική ἀναφορά γυναίκας δημοσίου ὑπαλλήλου. Παρουσιάζει, πῶς ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς ἐργασίας της τήν κύκλωσαν οἱ πειρασμοί τοῦ **ἄτιμου χρηματισμοῦ**. Παραθέτουμε ὠρισμένες ἀπό τίς ἀποκαλύψεις της.

«“Μήν εἶσαι χαζή, πάρτα. Ὅλοι τά παίρνουν”... Μέ πλησίασαν ἐκτελωνιστές καί μου ἔβαλαν λεφτά κρυφά στά χέρια. Ἄν τά ἔπαιρνα, θά ἔπεφτε σύρμα στους ὑπόλοιπους ὅτι ἤμουν “δικιά τους”.

Ἐπέστρεψα ἀμέσως τά χρήματα. Τότε κατάλαβαν, ὅτι θά ἔχουν πρόβλημα μαζί μου...

Ὅλοι τό ξέρον, ἀλλά καί κάνουν τά στραβά μάτια. Τά χρήματα δίνονται γιά νά γίνουν οἱ νόμιμες ἀπολύτως τυπικές διαδικασίες...

Ὅταν μοῦ ἔλεγαν “πάρτε παρακαλῶ τά χρήματά σας”, μέ κοιτοῦσαν μέ ἀπορία. Ἐπέμεναν. Ἐφτανα στό σημείο νά τά πετάω στό πάτωμα. “Πάρτα, μήν εἶσαι χαζή, ὅλοι τά παίρνουν”. “Ποῦ θά πάει; Θά τά πάρεις καί σύ, ὅλοι ἔτσι ἔκαναν στήν ἀρχή...”.

“Ποιά νομίζεις ὅτι εἶσαι; Δηλαδή, ἐ-

μείς θά εἶμαστε τὰ μαῦρα πρόβατα καί σύ θά ξεχωρίζεις;”.

Οἱ ἐκτελωνιστές χτυποῦν τὰ κέρματα μέσ’ στήν τσέπη γιά νά δώσουν τό σημά στον ὑπάλληλο, ὅτι κάτι θά πάρει...».

● Αὐτά καί ἄλλα πολλά ἀποκάλυψε ἡ ὑπάλληλος (Μ) τῶν τελωνείων, ὅπως τὰ παρουσιάζει τό σχετικό ρεπορτάζ τῆς ἐφημερίδας «Κυριακάτικη Καθημερινή» (27 Ἰουλ. 2014).

● «Γρηγορόσημο» τό ἔχουν βαφτίσει τό φακελλάκι, πού δίνουν οἱ ἐκτελωνιστές στους ὑπαλλήλους τῶν τελωνείων, γιά νά διεκπεραιωθοῦν σύντομα οἱ ὑποθέσεις τους.

● Ἔτσι, λοιπόν, λειτουργεῖ ἡ ἀτιμία στό Ἑλληνικό κράτος;

Ναί, ἀπό τους περισσότερους... συναλλαγασομένους.

● Ὑπάρχουν καί οἱ λίγοι, οἱ τίμιοι, ὅπως ἡ κ. Μ τοῦ παραπάνω ρεπορτάζ. Αὐτοί «ἀρκοῦνται» καί «ἀρνοῦνται».

«Ἀρκοῦνται τοῖς ὀψωνίοις», κατά τό πρόσταγμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ (Λουκ. γ’ 14), δηλαδή, ἀρκοῦνται στόν τίμο ἰδρώτα τους, τό νόμιμο μισθό τους.

Ἄρνοῦνται νά μποῦν «στό κόλπο» τοῦ ἀτιμου χρηματισμοῦ.

● Ὅχι! Δέν θά πάρω τό φακελλάκι! λέει ὁ τίμιος γιατρός. Δέν μπορῶ νά ἐκμεταλλεύωμαι τήν ὑγεία (ἢ τήν ἀρρώστια) τοῦ ἄλλου, τοῦ συνανθρώπου μου.

● Ὅχι! Δέν θά πάρω τό φακελλάκι! λέει ὁ τίμιος ὑπάλληλος τῶν τελωνείων. Δέν μπορῶ νά παραβῶ τή συνείδησί μου, ὅσο καί ἂν τό «μάτσο» μέ τὰ χρήματα, πού μοῦ ρίχνουν μπροστά μου, εἶναι παχύλό!

● Ὅχι! Δέν θά πάρω τό φακελλάκι! λέει ὁ τίμιος ἐφοριακός. Δέν μπορῶ νά κλέβω τό δημόσιο, ὅσο κι ἂν τό δόλωμα εἶναι μαγευτικό.

● Ὅχι! Δέν θά πάρω τό φακελλάκι (τυχερά)! λέει ὁ τίμιος παπάς. Τί εἶμαι; Ἁγιογδεΐτης; Λειτουργός εἶμαι. Δέν μπορῶ νά πουλάω τὰ ὄσια καί τὰ ἱερά, νά ἐκμεταλλεύωμαι νεκρούς καί ζωντανούς, χαρές καί λύπες τῶν χριστιανῶν. Ὅχι!

Τά τυχερά (κάθε εἶδους) εἶναι σιμω-

νία: εἶναι καί αὐτά φακελλάκι πολύ ἄτιμο, χρήμα μαῦρο, καί ὀπωσδήποτε ἀφορολόγητο.

Γιά τό χρήμα ἢ γιά τό Χριστό;

Ἡ ἀντιδράσεις γιά τήν κατάργησι τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἔχουν τό ἴδιο ἐλατήριο μέ ὅσους θέλουν τὰ καταστήματα ἀνοικτά καί τίς Κυριακές. Δηλαδή, τό χρήμα: Ἄν συμφέρη ἢ ὄχι οικονομικά τό ἀνοιγμα ἢ τό κλείσιμο τῶν καταστημάτων τήν Κυριακή!

Λογαριασμό χωρίς τόν... ξενοδόχο! Καί ἐν προκειμένῳ ξενοδόχος εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, πρὸς τιμὴν καί δόξα τοῦ Ὁποίου καθιερώθη ἡ πρώτη μέρα τῆς ἐβδομάδας, ἡ Κυριακή.

Στόν Κύριο ἀνήκει. Δευτερευόντως στή σωματική ξεκούρασι. Μέ γλώσσα οικονομική θά ποῦμε καί μεις τή γνώμη μας: «Τό κέρδος τῆς Κυριακῆς εἶναι καταραμένο». Τό λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός.

Κράτος, πού δέν σέβεται τή λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, εἶναι «ἄθεον ἐν τῷ κόσμῳ».

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διενκολυνθῆ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2014.

● Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

«**Βαπτιστής**», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

● Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημειώσεις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διά τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἔξωτερικό (πλὴν ΗΠΑ), εἴτε γιά συνδρομή, εἴτε ὡς εισφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγή **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ (**EUR**) (ὄχι προσωπικῆς ἐπιταγῆς καί σέ ἄλλο νόμισμα ἐκτός εὐρώ).